

19yy-yy-yy
Dons Jensen, Karen

Der er tre artikler.

Fra www.socialpaedagogen.sl.dk 2023
Af: Af Jens Nielsen
Illustration: Gitte Skov
Foto: Nils Svalebøg
17. august 2017

Et stort udviklingsfelt

40 år i faget. Karen Dons Jensen, socialpædagog, Beskæftigelses- og Socialforvaltningen, Odense Kommune. Uddannet på Omsorgsseminariet i Odense 1977

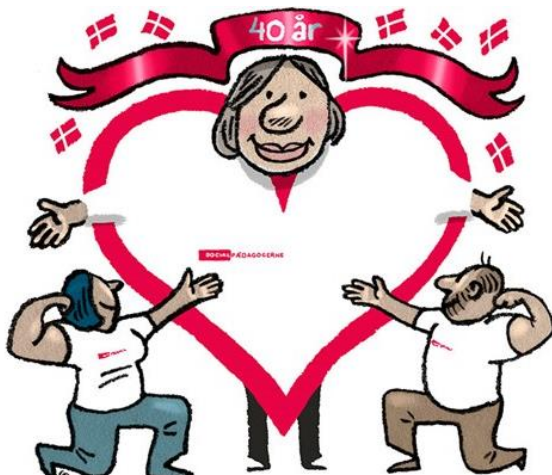
Hvad faget har gjort ved dig som menneske?

– I de første mange år efter min uddannelse var jeg også socialpædagog i min fritid – hende, der til festerne sad og trøstede dem, der var i krise eller lå i skilsmisse, og som gik i biografen og så socialrealistiske Ken Loach-film. Med tiden er jeg blevet bedre til at skille tingene ad og passe på mig selv. Og på mange måder er det noget, jeg har lært af de borgere, jeg har arbejdet med og af det personlige udviklingsarbejde, der ligger centralt i faget. Jeg har arbejdet med mine egne udviklingspunkter og det, jeg selv er bange for. Jeg har fx lært at svømme og dykke, efter jeg er blevet 60... Og nu går jeg også ind og ser fantasyfilm. Man kan vel sige, at jeg er blevet selvoptaget på den gode måde.

Hvad er din største faglige oplevelse?

– Til den dårlige side tæller, da jeg for 20 år siden troede, jeg skulle være leder. Det skulle jeg så ikke, fandt jeg ud af. Men der var det meget svært at få lov at vende tilbage til at være ikke-leder. Det er som om, at der bliver set ned på lederne i vores fag, og jeg følte det som om, at jeg havde været ovre hos fjenden og blev valgt fra på den baggrund. Det var nogle hårde år.

– Det har til gengæld været enormt positivt at arbejde med gruppeforløb, som jeg har gjort de sidste fem-seks år. Det er helt vildt at opleve, hvordan de borgere, jeg arbejder med, som hænger i udkanten af arbejdsmarkedet og ofte har angst, kan hjælpe og bakke hinanden op. Før arbejdede jeg meget individuelt med dem – og så var problemet ofte, at de blev afhængige af mig. I gruppeforløbene kommer deres egne ressourcer virkelig i spil. Det er stærkt, og jeg er vildt optaget af det. Og den glæde er noget, der kan få mig til at blive på arbejdsmarkedet nogle år mere.

Hvad er dit bedste råd til de nyuddannede socialpædagoger?

– Det lyder banalt, men: Find din egen stemme. Lær at skelne mellem det personlige og det private – og lad så være med at være karrig med din personlighed. Vær ikke bange for at være tydelig med dine egne holdninger og dine egne moralbegreber. Man skal ikke tro, at man kan alting selv, så find dig nogle faglige legekammerater, du kan udvikle dig sammen med. Vores fag er ét stort udviklingsfelt – og det er jo fantastisk.

Fra www.fyens.dk 2022
Af: Stine Jessen Jensen sjj@fyens.dk
06 aug. 2019 kl. 09:00
Foto: Nils Svalebøg

Seniorbofællesskab med 22 år på bagen: Et givende fællesskab med plads til alle

De fleste lejligheder i Glasværket har udgang til enten en lille terrasse eller til lidt have. Seniorbofællesskabet har også en fælles have med bede og frugttræer. Her er det Karen Dons (tv) og Karen Margrethe Carlsen, der begge har været del af bofællesskabet i flere år. Foto: Nils Svalebøg

Et af Danmarks ældste seniorbofællesskaber er det eftertragtede bofællesskab Glasværket, der er en oase midt i Odense. Her er optagelsesproceduren meget grundig og ventelisten lang, for når man først har fået en bolig i bofællesskabet, så bliver man resten af livet.

Midt imellem to store hovedfærdselsårer i Odense, Vestre Stationsvej og Rugårdsvej, ligger et boligområde med sin egen fredelige puls. Her blander nybyggede ejerboliger og ungdomsboliger sig med renoverede historiske bygninger fra tiden, hvor der blev produceret flasker og glas på Fyens Glasværk, og ind i mellem byggerierne er grønne åndehuller og små haver.

Midt i området - på Brummers Plads, hvor glasværkets smedjer en gang lå, og hvor der var galleri - bor 27 seniorer i seniorbofællesskabet Glasværket. Her har det ligget i 22 år, og dermed er seniorbofællesskabet, der en afdeling af det almene boligselskab FAB, et af Danmarks ældste.

I modsætning til de mange nye seniorbofællesskaber, der etableres i disse år, hvor boformens popularitet er stærkt stigende, er Glasværket en fasttømret størrelse, der for længe siden har haft sine kollektive børnesygdomme, som Karen Dons, der har boet her i ti år, formulerer det.

Hun er en af de udadvendte kræfter i seniorbofællesskabet og tager blandt andet imod opkald fra potentielt nye bofæller. Og dem er der så mange af, at bofællesskabet for nylig har måtte aflyse et ellers planlagt åbent informationsmøde.

Optagelsesproceduren fungerer sædvanligvis efter et helt fast mønster med informationsmøder to gange om året.

Også selve fællesskabet har fundet en fast form. I Glasværket har man fundet en balance, hvor fællesskabet kan holdes i live, samtidig med at alle kan være sig selv, når de vil, fortæller Karen Dons og Karen Margrethe Carlsen. De to viser avisen rundt en sommerdag, hvor mange døre ud til haven står åbne, hvor kattene lusker dovne rundt blandt havens blomstrende krydderurter, og alt ånder fred og idyl.

Seniorbofællesskaber

Et seniorbofællesskab er ikke at forveksle med et gammeldags kollektiv. Ved et seniorbofællesskab forstås en gruppe selvstændige boliger/lejligheder, hvortil der hører fælles arealer og lokaler, og hvor det sociale fællesskab styrkes gennem forskellige aktiviteter.

Et seniorbofællesskab er en boform, der typisk består af 15 til 20 boliger med en fælles bestyrelse og er beboet af seniorer fra 50 år uden hjemmeboende børn.

I et seniorbofællesskab i den almene sektor er det bestyrelsen, der bestemmer, hvem der kan flytte ind.

I forbindelse med budget 2018 vedtog Odense Byråd at målrette en tredjedel af budgettet til grundkapitalindsat på godt 15 millioner kroner til seniorboliger, ungdomsboliger og familieboliger i 2019, 2020 og 2021. Desuden støttede man ekstraordinært seniorbofællesskaber med fire millioner kroner i 2018.

Lækre lejligheder i centrum

Karen Margrethe Carlsen blev til sin store overraskelse tilbudt en lejlighed i Glasværket efter kun et halvt år på ventelisten og måtte lige vende skråen i halvandet døgn, inden hun besluttede sig og sagde ja tak. Efter fire et halvt år på Brummers Plads er hun stadig lykkelig for den beslutning.

- I modsætning til mange af de andre her går jeg stadig på arbejde. Derfor ser jeg ikke de andre så meget i hverdagen og må sørge for at holde mig opdateret på fællesmøderne og ved snak med mine naboer. Jeg skal også huske mig selv på at gå ud i haven ind i mellem og snakke med mine naboer. Men jeg elsker fællesspisningerne og mærker også omsorgen og trygheden ved at bo her med andre. Jeg kunne for eksempel ikke drømme om at tage på ferie, uden at mine bofæller ved det. Frem for alt har jeg fået en fed lejlighed midt i byen, og det er jeg så glad for, fortæller hun.

De 25 lejligheder i Glasværket er alle forskellige og indrettet med respekt for de gamle bygninger. Der er fritliggende bjælker i mange af lejlighederne, der er lyse og ofte med loft til kip. Mange af lejlighederne i den gamle smedje har desuden udgang til den fælles have med frugtræer og blomstrende bede. Bygningen, der kaldes Galleriet, er også omgivet af grønne områder, og nogle har deres egne små haver foran indgangen.

- Det sjove er, at vi alle sammen synes, at vi hver især har den bedste lejlighed. Det er yderst sjældent, at nogle flytter eller flytter fra en lejlighed til en anden, smiler Karen Dons.

Fællesskabets dna

I kælderen under bygningen Galleriet ligger det store fællesrum med køkkenet, og her er Glasværkets hjerte og hovedkvarter. På en stor opslagstavle hænger lister over fællesmøder, pårørendelister, optagelseslisten og alt det andet, de 27 beboere er fælles om.

- Vi er lidt ortodokse med fællesspisningerne. Altså undtagen her om sommeren, hvor ingen gider ned i den mørke og kolde kælder, og mange er på ferie. Så mødes vi mere spontant med vores egen mad og spiser den i haven eller griller sammen. Men ellers spiser vi sammen mindst en gang om ugen, siger Karen Dons.

- Fællesspisningerne er faktisk en del af bofællesskabets dna. Har man sagt ja til at bo her, så har man også sagt ja til fællesspisningerne, tilføjer Karen Margrethe Carlsen.

Vigtige er også de månedlige beboermøder, hvor alverdens ting diskuteres i bofællesskabet, der optager beboere over 40 og under 65 år uden hjemmeboende børn. Aktuelt bor der folk i Glasværket i alderen 53 til 87 år.

Ligesom bofællerne gør sig umage for at holde fast i fællesspisningerne, kan det være lidt af en kunst at give plads til alle ved fællesmøderne. Nogle har ordet i sin magt, og det er vigtigt, at alle kommer til orde. Tolerance og lydhørhed er nøglerord her, lader de to forstå.

- Vi bor her, fordi vi har en ansvarsfølelse over for andre og gerne vil engagere os. Jeg er glad for, at vi er så forskellige, og for at vi ikke er et kollektiv i traditionel forstand. Jeg har prøvet at diskutere børneopdragelse en hel sommer og er færdig med det, griner Karen Dons, der har boet sammen med andre stort set hele sit voksne liv.

Det har Karen Margrethe Carlsen ikke, og hun har haft meget at lære, siger hun.

- Jeg har ikke mindst lært en masse om mig selv. I mit job går jeg til mange møder, og her må man nogle gange skære igennem. Det nytter ikke i et bofællesskab, hvor alle skal kunne komme til orde. Man er også lidt på arbejde og skal gøre sig umage, påpeger hun.

FAB's seniorbofællesskab Glasværket består af bygningerne Smedjen og Pavillionen, der begge tidligere var en del af Fyens Glasværk. Her er det Pavillionen, der har små haver foran indgangene.

Karen Margrethe Carlsen er imponeret over det store aktivitetsniveau og engagement, hun har mødt i seniorbofællesskabet, hvor hun selv er en af de yngste med sine 60 år.

Hun deltager ikke så meget i de fælles aktiviteter på grund af sit arbejde, og når hun kommer hjem efter en lang arbejdsdag med mange mennesker omkring sig, har hun ikke altid lyst til at snakke.

- Det er en balancegang. Jeg synes, vi følger med i hinandens liv på en måde, så man også kan være privat. Det er vigtigt at respektere hinandens

privatsfære. Når jeg går om i haven, så er det fordi, jeg har tid og lyst til at snakke, men det er jo ikke sikkert, at de andre lige har det. Det lærer man efterhånden, fortæller hun.

- Ja, vi er en lille mikroorganisme, der afspejler det omkringliggende samfund, så vi er også meget forskellige. Men vi passer også på hinanden og har styr på hinanden. Vi har for eksempel et indviklet regnskab, hvor vi passer hinandens katte, postkasser og pottedplanter. Det er meget hyggeligt, supplerer Karen Dons.

Glasværkets hjerte er fællesrummet i kælderens. Fællesskabet har mange fælles aktiviteter og har en del udvalg, der organiserer dem. For eksempel haveudvalg, køkkenudvalg, indflytterudvalg, aktivitetsudvalg og hjemmeside. Fællesskabet holder årlige besøg hos en bofælle, der har sommerhus, og der arrangeres også ture

Bofællesskabet er særdeles eftertragtet og velfungerende, og de 27 bofæller er meget grundige med at udvælge, hvem der bliver tilbudt en bolig, når der en sjælden gang bliver en ledig. Der stilles blandt andet krav til ansøgerne om at deltage i fem fællesspisninger og være med til madlavningen ved et par stykker.

To gange om året er der informationsmøder på Glasværket. Her kan interesserede komme og høre om fællesskabet og herefter eventuelt melde sig til at deltage i fællesspisningerne.

Når man er fundet egnet, er der hemmelig afstemning blandt alle beboere om, hvem der skal optages på ventelisten, der består af tolv personer.

- Det foregår meget ordentligt, og her er ikke skyggen af nepotisme. Vi kan ikke lige skaffe nogen af vores venner eller bekendte ind, hvis de skulle spørge. Vi er meget bevidste om, at vi administrerer nogle attraktive boliger, siger Karen Dons.

Der er bygget små grønne kviste på lejlighederne i den gamle smedje. Den grønne farve går igen i andet byggeri fra det gamle Fyens Glasværk.

Fra Fyns Stiftstidende 02-11-2003
Af Steen Højgaard, hoejgaard@fyens.dk
Foto: Hans Østergaard
Portræt: Facebook

Titbage i Odense efter 10 år...

John Hansen er uddannet på Det fynske Kunstakademi gennem seks år og lever af sine malerier. Men i de seneste 10 år har han ikke udstillet malerier i Odense. I sommer udstillede han grafik på Fyns Grafiske Værksted, men maleriudstilling....nej.

Det ændrede han på i går, da der var fernisering i Søndergade i Odense.

Ferniseringen var samtidig en markering af, at John Hansen forleden rundede det halve århundrede.

Den aktuelle udstilling kan opleves i Kunstgalleriet, som har åbent tirsdag til 1Irdag, og på det hvidmalede rutextapet kan man se malerier til mellem 3300 og 12.000 kroner.

Tidligere har John Hansen, der bor i Odense, blandt andet udstillet på Kunstnernes Efterårsudstilling i København, Kunstnernes Sommerudstilling, Tistrup, Fyns Kunstmuseum, Brandts Klædefabrik, Kolding Kunstmuseum og han har også været repræsenteret i udlandet:

Karen Dons og Ole Jensen var til fernisering i Odense i går, da maleren John Hansen åbnede sin udstilling.

Listen rummer blandt andre Museum of Contemporary Art i Sao Paulo og Museu Casa Cultura - også Brasilien - samt Holland Art Fair 2001 og en række udenlandske gallerier.

John Hansen har også været formand for Billedkunstnernes Forbund Fyn 1986-89 og er i bestyrelsen for Billedkunstnernes Forbund.

I Kunstgalleriet er ejeren, Bjarne Salomonsen, glad for at kunne præsentere John Hansens malerier.

- Hans kompositioner afspejler årets skiften i larver, lys og skygge på en æstetisk og følsom måde fyldt med drama og intensitet i maleriet, vurderer Bjarne Salomonsen, som gennem længere tid har ønsket at kunne åbne en udstilling med John Hansens-malerier.

Da han hørte, at John Hansen ville fylde 50 år på dette tidspunkt, lavede for et års tid siden en aftale, og i går kunne John Hansen på sin beskedne og afdæmpende måde tage imod gæsterne ved ferniseringen.

Bjarne Salomonsen har drevet Kunstgalleriet i Søndergade gennem 14 år. Han lever af galleriet og præsenterer hvert år 8-10 forskellige kunstnere, hvoraf de fleste ønsker at udstille hvert andet-tredje år. Det er ifølge Bjarne Salomonsen også årsagen til, at han først nu kan præsentere John Hansen. Først nu blev der et hul i udstillingsplanen. John Hansen-udstillingen kan ses indtil lørdag den 29. november.

Anna Jensen – med briller –
og Annie Blohm Nielsen ved
ferniseringen i går, da maleren
John Hansen var i centrum

